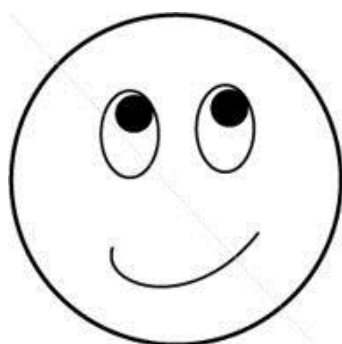

ŠKOLNÍ ČASOPIS SMAJLÍK

Tentokrát na téma *ŠKOLA slaví*

V novém čísle vás čeká:

Známa soutěž

Křížovka

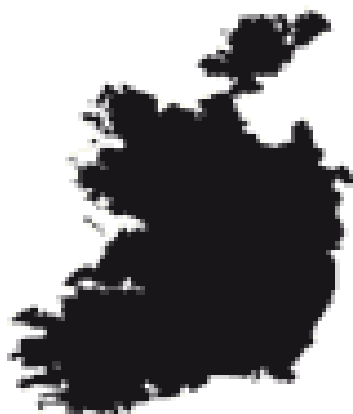
Ankety, info o proběhlých akcích

Na tvorbě tohoto čísla se podíleli: Anna Murková, Kristýna Bergerová, Johanka Cachnínová,
Klára Kupčíková

Zdravíme všechny čtenáře časopisu Smajlík. Naše škola slaví dvacet let od svého vzniku. Takové narozeniny se sluší oslavit a tak jsme se zeptali učitelů i žáků na jejich názory. Čeká vás i pravidelná soutěž nebo křížovka, která ověří, jak dobře znáte svoji školu. Také oblíbené vtipy a poznámky z žákovských knížek. Přejeme všem dobré nápady při nacvičování na Akademii.

Co je to?

Poznejte evropský stát a zvíře. Odpovědi opět házejte do krabice na nástěnce časopisu na lístečku se jménem a třídou.

V minulém čísle bylo opět několik úkolů. Nedá se ovšem říci, že bychom byli utopeni v záplavě správných odpovědí. Pro odměnu si tak mohou přijít všichni, kteří odpověděli. A to Marie Kupčíková, Klára Sochová a Karel Hynar.

Poznáte, jak jsou fotky staré?

Poznámky ze žákovských knížek

Snažil se odemknout zamčené dveře. Když byl přistižen, vylouval se na to, že ho zajímají tajné chodby.

Vyhodil spolužákovu tužku z okna se slovy: „Pokud tě má ráda, vrátí se.“

Svým zpěvem úmyslně ruší hodinu zpěvu.

Při hodině dějepisu troubil stočeným sešitem státní hymnu!

Lezl do pětmetrové výšky na třímetrový strom.

Při hodině hraje piškvorky a pak buď nadává, nebo se hlasitě raduje.

Když jsem odstartoval přespolní běh, utekl domů.

Po písemné práci snědl tahák.

Zametá drobkou vycpaným mývalem, poškozují tak školní pomůcky.

Běhá po zdi.

Bez dovolení padá ze židle.

Lže a schválně uvádí jiné letopočty.

Vzpomínka na první třídu

Do první třídy jsem chodila na ZŠ sv. Zdislavy. Každé ráno jsme s mamkou vyšlapaly kopec ke krytému bazénu, k učilišti, kde tehdy škola sídlila. Co se mi vybavuje nejvíc, je dlouhá chodba, na které byly žebřiny a možná i kruhy?, abychom se mohli o přestávce protáhnout. Taky tam byla mříž, abychom se nedostali přímo ze základní školy na školu střední. Na oběd a do tělocvičny jsme chodili naproti do budovy, připadalo mi to tam jako bludiště. V družině jsme měli plastovou stavebnici, ze které se dal postavit domeček, nebo skluzavka. Když bylo na jaře hezky, chodili jsme z družiny na hřiště, na antuce si hráli s míčem, na betoně skákali přes lano, ale nejvíc jsme milovali, když jsme se směli ztratit v křoví pod hřištěm. Tam byly bažiny, malé potůčky, místa pro tajné domečky a vůbec plno příležitostí, jak si hrát. (M. B.)

Anketa

Tentokrát jsme se zeptali těch nejmladších, těch nejstarších a taky těch, kteří tu ve škole pracují a učí.

Prvňáků jsme se ptali:

1. *Co mě ve škole nejvíc baví?*
2. *Kolik chodí do naší školy dětí?*
3. *Jak dlouho tady ještě budu chodit?*

Noemi – 1. Tělocvik
2. 200 dětí
3. Já nevím, asi 70 roků.

Martin – 1. Tělocvik
2. 100 dětí
3. 10 roků

Maruška – 1. Kalčo a pingpong
2. 49 dětí
3. 9 roků

Anička – 1. Tělocvik
2. 120 dětí
3. 8 roků

Matěj – 1. Přestávky
2. 50 dětí
3. 10 roků

Šárka – 1. Výtvarka
2. 900 dětí
3. 9 roků

Faustinka – 1. Tělocvik
2. 100 dětí
3. 10 roků

Klárka – 1. Matematika, český jazyk
2. 58 dětí
3. 7 roků

V devítce jsme položili otázku: *Co bys popřál naší škole k narozeninám?*

Anežka Žížlavská : Ať se v téhle škole šíří ta rodinná atmosféra.

Veronika Kupčíková: Aby dlouho stála a neshořela.

Míša Davidová: Ať žije ještě alespoň 100 let.

Marek Kyselý: Aby tu stále chodilo více dětí.

Emanuel Juřík: Hodně štěstí!!!

Michal Novotný: Spadni!!!

Nela Sutáková: Hodně zdu!!!

A devátáci, pamatujete si,
odkud je tahle fotka?

Zaměstnanců školy jsme se zeptali, kdy poprvé o naší škole slyšeli, jak se o ní dozvěděli:

p. učitelka Bernátková - „ Když si ZŠ sv. Zdislavy pronajímala prostory na kopřivnickém učilišti.“

p. učitelka Šrubařová - „ Když si ZŠ sv. Zdislavy pronajímala prostory na kopřivnickém učilišti.“

p. Bajerová - „ Když jsme vybírali školu pro syna.“

p. učitelka Tvarůžková - „ Od mé maminky.“

p. učitelka Marková - „ Z doslechu.“

p. Havlásková – „ Z kostela a doslechu.“

p. učitel Žižlavský - „ Z doslechu, a pak jsem uviděl inzerát, že ZŠ sv. Zdislavy hledá učitele informatiky a náboženství.“

p. ředitel - „ Pracoval jsem jako vychovatel na VOŠ, SOŠ a SOU a tam jsem se dozvěděl, že se bude zakládat nová základní škola, a to škola ZŠ sv. Zdislavy. Později jsem byl osloven, abych na tuto školu nastoupil jako učitel.

Vzpomínka na Koprstar

Dne 12. 2. proběhl casting(školní kolo) pěvecké soutěže Kopr-star 2013. Na casting v naší škole přišlo asi 30 dětí od 1. do 9. třídy. Všichni zazpívali své připravené písně a jen ti nejlepší postoupili do semifinále. Semifinále se konalo v kulturním domě v Kopřivnici, dne 20. 2. . Do semifinále postoupilo 5 dětí + 1 náhradník. Všichni zpívali moc krásně ale jenom Anička Sochová (žákyně 2. třídy) se probojovala až do finále které proběhlo ve čtvrtek 13. března v kulturním domě. Potom už porota nerozhodovala, ale rozhodovali lidé svými SMS. Hlasovalo se až do pátku 22. 3.2013 do 12,00hod. SMS se posílalo na číslo774 599 474 ve tvaru 8-Anna Sochová. Na jarním koncertě ve středu 27.3 2013 jsme se dozvěděli kdo je kopřivnická Koprstar. A hádejte, kdo vyhrál? ☺

Kdo jiný než naše Anička, protože ji všichni podporovali a děti ze sboru jí vyrobily transparent s názvem: Lítej , lítej, vlaštovičko, přines Aničce štěstíčko!

Naše škola už vyhrála 2krát za sebou tuto soutěž.

Doufejme, že příští rok vyhraje zase. Tak se do toho dej a něco zazpívej, aby naše škola byla trojnásobná vítězka v soutěži Koprstar, protože každý má šanci!!

Školní zážitky – poznáte, který literární hrdina je vypráví?

My všechny děti chodíme do školy společně. Musíme jít z domova už v sedm hodin, protože je to moc daleko. Máme s sebou chleby s pomazánkou a mléko, abychom měly o přestávce co jíst. Někdy s ní Lasse a Bosse a Olle svou svačinu už cestou, ještě než dojdeme do školy. „Je přece fuk, jestli si nesu to jídlo v žaludku nebo v tašce na zádech,“ říká Lasse.

„A já ji dnes bacil. Bacil jsem ji kamenem a už bylo po ní. Pan řídící řek, že jsou to hlouposti, a zatím to byla mladá zmiije. Já vám ji, vzácný pane, ukážu, ju?“ A nečekaje na svolení, sáhl do lavice, vytáhl staré sešitové deska, rozbalil, a jak šel s tím před lavice, vstrčil to Terině Pachlovic až pod nos a ona začala ječet a ostatní holky také. Ale Kája už byl před panem inspektorem. Položil papír na stůl a pan inspektor velice opatrně se k tomu blížil. Kája uhodl hned, že se asi trochu bojí, proto řekl chlácholivě: „Nic se nebojte, vzácný pane, už je dočista po ní.“

Když nám pan učitel rozdával vysvědčení, tak nás vyvolával jednoho po druhém a byl celý jinačí, protože byl ve svátečním. Žáci byli taky v e svátečním. Zilvar z chudobince měl kalhoty po tatínkovi a čepici mu půjčil pan Stádník, co bydlí taky v chudobinci, aby Zilvar byl taky ve svátečním. Kabát měl po bráchovi, co šel na vojnu, a rukávy mu byly dlouhé, ale on si z toho nic nedělala a utíral se do nich nos. Otakárek Soumarů byl v námořnickém a přivedla ho slečna. Édovi Kemlinkovi vrzaly botky a on byl rád. Bejval Antonín měl modrou kravatu a dal se ostříhat mašinkou. Já jsem měl hodinky, ale nesměl jsem je otevřít, kdybysem se chtěl podívat na kolečka.

Vtipy

Při hodině biologie se ptá Max učitelky:

Max: "Co je to - má to šest noh, velké oči a je to chlupaté?!"

Učitelka: "Nevím Maxíku."

Max: "Škoda, já taky ne, ale sedí vám to na hlavě."

"Vstávej synku, musíš do školy!"

"Maminko, já tam nechci, oni mě tam vůbec neberou, smějí se mi... Opravdu tam musím jít?"

"Musíš, musíš, vždyť jseš učitel."

Děcko s provinilým výrazem ve tváři přijde večer do ložnice:

"Tati, umíš psát ve tmě?"

"No, myslím, že jo. Co mám napsat?"

"Svoje jméno do mojí žákovské knížky."

Přijde holčička do školy. Přistihne ji ředitelka a říká:

"10 minut zpoždění." A holčička říká:

"Z toho si nic nedělejte, já taky, paní ředitelko."

